

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ลูกๆ เป็นผู้ช่วยของพ่อผู้ก่อตั้งอาณาจักรแห่งความสงบทั่วทั้งโลก เวลานี้โลกแห่งความสงบและความสุขอยู่เบื้องหน้าลูก
- คำถาม:** เหตุใดพ่อถึงมาสอนลูกๆ? สาระของการศึกษานี้คืออะไร?
- คำตอบ:** พ่อสอนลูกๆ เพื่อที่จะทำให้ลูกกลายเป็นเจ้าชายแห่งสวรรค์ เป็นนายของโลก พ่อพูดว่า: ลูกๆ สาระของการศึกษานี้คือ: สละละทิ้งทุกสิ่งของโลก อย่าคิดว่าลูกมีเป็นล้านหรือเป็นแสนๆ ลูกจะไม่สามารถยึดสิ่งใดได้เลย ดังนั้นทำความเพียรพยายามเป็นอย่างดีและใส่ใจต่อการศึกษานี้
- เพลง:** ในที่สุดวันที่เรารอคอยก็มาถึง!

โอม ชานติ ลูกๆ ได้ยินเพลงนี้แล้ว: ในที่สุดเวลาก็มาถึงที่จะมีความสงบในโลกนี้ ทุกคนถามว่าจะมีความสงบในโลกนี้ได้อย่างไร ผู้ที่ให้คำแนะนำที่ดีสำหรับสิ่งนี้จะได้รับรางวัล เนห์รูได้ให้คำแนะนำไว้ด้วย แต่ก็ไม่ประสบความสำเร็จในการสร้างความสงบ เขาเพียงแค่ให้คำอธิบายไว้แล้วก็จากไป สิ่งนั้นอยู่ในสติปัญญาของลูกๆ ว่ามีความสงบ, ความสุขและเจริญรุ่งเรือง ฯลฯ ในทั้งโลกในช่วงเวลาหนึ่ง สิ่งนั้นไม่ได้คงอยู่อีกต่อไปแล้ว มันจะกลับมาอีกครั้ง วงจรต้องหมุนไป สิ่งนั้นอยู่ในสติปัญญาของลูกบราห์มินของยุคบรรจบพบกัน ลูกรู้ว่าบาร์ตจะกลายเป็นทองอีกครั้ง บาร์ตลูกเรียกว่า “นกกระจอกทอง” แม้ว่าผู้คนจะร้องเพลงสรรเสริญก็เป็นเพียงแค่เพื่อผลประโยชน์ เวลานี้ลูกกำลังทำความเพียรพยายามในทางปฏิบัติสำหรับสิ่งนี้ เวลานี้ลูกรู้ว่าเพียงอีกไม่กี่วันเท่านั้นที่หลงเหลืออยู่ ดังนั้นลูกจึงสามารถลิ้มสิ่งที่มีความสุขทั้งหมดของนรก สติปัญญาของลูกรู้ว่าโลกแห่งความสุขอยู่เบื้องหน้าลูก ก่อนหน้านั้นการเดินทางมาจากต่างประเทศต้องใช้เวลานาน ลูกเข้าใจว่าเป็นเพียงช่วงเวลาสั้นๆ เท่านั้นก่อนที่ลูกจะไปถึงจุดหมายปลายทางของลูก เวลานี้ลูกสามารถไปถึงจุดหมายปลายทางของลูกได้อย่างรวดเร็วมากด้วยเครื่องบิน เวลานี้อยู่ในสติปัญญาของลูกๆ ว่าวันแห่งความสุขของลูกจะกลับมาอีกครั้ง ลูกกำลังเพียรพยายามเพื่อสิ่งนี้ บาบาก็ได้แสดงให้เห็นวิธีที่จะทำความเพียรพยายามอย่างง่ายดายมากตามละครสิ่งนี้แน่นอนเหมือนวงจรที่ผ่านมา ลูกเป็นเทพ เวลานี้มีการสร้างวัดสำหรับเทพมากมาย ลูกรู้ว่าพวกเขาจะทำสิ่งใดหลังจากสร้างวัด ฯลฯ เวลานี้เหลือเวลาอีกกี่วัน? ลูกๆ คือผู้มีอำนาจของความรู้ นี้ ได้มีการกล่าวว่า: พ่อสูงสุด, ดวงวิญญาณสูงสุดคือผู้ทรงพลังอำนาจ ลูกคือผู้มีอำนาจของความรู้ และพวกเขาคือผู้มีอำนาจของความเลื่อมใสศรัทธา พ่อลูกเรียกว่านายผู้ทรงอำนาจ ลูกๆ กลายเป็นสิ่งนี้ตามลำดับกันไปตามความพยายามที่ลูกทำ ลูกมีความรู้ของตอนเริ่มต้นตอนกลางและตอนจบของโลก ลูกรู้ว่าลูกกำลังทำความพยายามที่จะประกาศสิทธิ์ในมรดกของลูกจากพ่อ ผู้ที่เป็นผู้มีอำนาจของความเลื่อมใสศรัทธาเพียงพูดถึงความเลื่อมใสศรัทธากับทุกคนเท่านั้น ลูกคือผู้มีอำนาจของความรู้ ดังนั้นลูกพูดถึงความรู้ที่เท่านั้น ไม่มีความเลื่อมใสศรัทธาในยุคทอง ที่นั่นไม่มีผู้กราบไหว้บูชาแม้เพียงคนเดียว ทุกคนที่นั่นมีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา ครั้งแรกของวงจรลูกมีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาและอีกครั้งหนึ่งของวงจรลูกเป็นผู้กราบไหว้บูชา สิ่งนี้อ้างถึงผู้คนของบาร์ตเท่านั้น เมื่อพวกเขามีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาบาร์ตก็เป็นสวรรค์ ผู้คนของบาร์ตกลายเป็นผู้กราบไหว้บูชาและเวลานี้บาร์ตกลายเป็นนรก เวลานี้ลูกกำลังสร้างชีวิตของลูกในทางปฏิบัติ ลูกยังคงเฝ้าแต่อธิบายแก่ทุกคนตามลำดับกันไปตามความพยายามของตนเอง จำนวนของลูกเติบโตขึ้นเรื่อยๆ สิ่งนี้ลูกกำหนดไว้แล้วล่วงหน้าในละครละครนี้ดลใจลูกให้ทำความพยายามและลูกจะทำสิ่งนี้ต่อไป ลูกรู้ว่าลูกมีบทบาทที่ไม่สูญสลายที่จะเล่นในละครนี้ ใครบ้างในโลกที่จะรู้เกี่ยวกับสิ่งเหล่านี้? เรามีบทบาทนี้ในละครนี้ ผู้ที่พูดเกี่ยวกับสิ่งนี้เข้าใจว่าเรามีบทบาทในละครนี้อย่างไร วงจรโลกนี้ยังคงหมุนต่อไป ไม่มีใครนอกจากลูกที่รู้ประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ของโลก ไม่มีใครในโลกที่รู้ว่าใครเป็นผู้ที่สูงที่สุดเหนือสิ่งใด ฤๅษีและมุนี ฯลฯ เคยพูดว่า: เราไม่รู้ พวกเขาจะพูดว่า: เนติ เนติ (ไม่ใช่สิ่งนี้และสิ่งนั้น) เวลานี้ลูกๆ รู้ว่าพ่อคือผู้สร้าง และเวลานี้ท่านกำลังสอนเรา บาบาก็ได้บอกลูกๆ แล้วแล้วว่า: เมื่อลูกนั่งที่นั่น นั่งในสภาพของจิตสำนึกเป็นดวงวิญญาณ เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่สอนราชาโยคะแก่ลูกและอธิบายประวัติศาสตร์และภูมิศาสตร์ของโลกแก่ลูก พ่อพูดว่า: พ่อไม่ใช่ผู้อ่านความคิด โลกนี้ใหญ่มาก ทำไมพ่อต้องอ่านอะไรเกี่ยวกับเรื่องนี้? พ่อเองพูดว่า: พ่อมาเพื่อที่จะชำระลูกให้บริสุทธิ์ตามสิ่งที่กำหนดไว้ในละคร พ่อมาเพื่อที่จะเล่นบทบาทที่พ่อมีในละคร แต่พ่อไม่ได้อ่านความคิดของใคร พ่อบอกลูกว่าพ่อเล่นบทบาทใดและลูกเล่นบทบาทใด ลูกศึกษาความรู้และสอนผู้อื่น บทบาทของพ่อคือการชำระผู้ที่ไม่บริสุทธิ์ให้บริสุทธิ์ เพียงลูกๆ เท่านั้นที่รู้อย่างนี้ ลูกรู้วันและเวลา ฯลฯ ไม่มีใครอื่นในโลกรู้อย่างนี้ พ่อกำลังสอนลูก และแล้วเมื่อวงจรถัดไปมาถึงจุดจบ บาบาก็จะกลับมาอีกครั้ง ไม่ว่าจะเล่นนานใดก็ตามเวลานี้ก็จะชำระรอยหลังจากหนึ่งวงจร หนึ่ง

วินาทีที่ไม่สามารถเหมือนกันกับในวินาทีถัดไป ละครนี้ยังคงหมุนต่อไป เวลานั้นลูกๆรู้เกี่ยวกับการเล่นที่ไม่มีขีดจำกัดนี้ ทั้งๆที่เป็นเช่นนั้นลูกก็ลืมช้าแล้วช้าเล่า บาบาวพูดว่า: เพียงแค่จดจำว่าบาบาคือพ่อของลูก ท่านคือครูและครูของลูกด้วยเช่นกัน สถิติปัญญาของลูกควรจะไปในทิศทางนั้น ลูกดวงวิญญาณกลับมามีความสุขเมื่อได้ยินคำยกย่องของพ่อ ทุกคนพูดว่า: บาบาวของเราคือพ่อและครูของเราและท่านไม่ได้เป็นอะไรนอกจากสัจจะ การศึกษานี้จึงแท้และสมบูรณ์ด้วยเช่นกัน การศึกษาของผู้อื่นนั้นไม่สมบูรณ์ ลูกๆควรมีความสุขมากมายในสถิติปัญญาของลูก ผู้ที่สอบผ่านการสอบในระดับสูงจะมีความสุขอย่างมากในสถิติปัญญาของพวกเขา ลูกกำลังศึกษาคำสอนที่สูงส่งเช่นนั้น ดังนั้นหัวของลูกควรจะระเบิดด้วยความสุขที่ลูกได้สัมผัส พระเจ้า, บาบาว, พ่อที่ไม่มีขีดจำกัดกำลังสอนเรา! ลูกควรจะชนลูก บทเดียวกันของกิตะกำลังชำระเวลานี้ ไม่มีใครนอกจากลูกที่รู้อะไร พวกเขาดียึดระยะเวลาของวงจรให้ยาวออกไป เรื่องราวทั้งหมดของ 5000 ปียังคงหมุนวนต่อไปในสถิติปัญญาของลูก สิ่งนี้ลูกเรียกว่าวงจรแห่งการตระหนักรู้ในตนเอง ลูกบางคนพูดว่า: บาบาว มีพายุมากมายมาและดังนั้นฉันจึงลืมท่าน บาบาวถามว่า: ลูกลืมใคร? ลูกจะลืมพ่อผู้ที่กำลังทำให้ลูกกลายเป็นนายของโลกรที่มีมงกุฎสองชั้นได้อย่างไร? ลูกจะไม่ลืมคนอื่น ลูกจดจำทุกคน, ภรรยา, ลูกๆ, ลุงป้า, เพื่อนฝูงและญาติมิตรทั้งหลายของลูก ดังนั้นลูกจะลืมประเด็นนี้ได้อย่างไร? การต่อสู้อันยาวนานของลูกอยู่ในการจดจำสิ่งนี้ อยู่ในการจดจำระลอกถึงให้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ เพื่อที่จะทำความเข้าใจ, ลูกๆควรจะต้องแต่เข้าดูและออกไปเดินในการจดจำระลอกถึงบาบา ลูกสามารถไปที่ดาวฟ้าหรือออกไปข้างนอกในสายลมเย็น ไม่จำเป็นที่จะต้องมาและนั่งที่นี่ ลูกสามารถไปข้างนอก ไม่มีเรื่องของความกลัวเลย ในตอนเช้าตรู่ ลูกสามารถออกไปเดินของนอก พูดคุยกันเองในบรรดาลูกๆว่าใครจดจำบาบามากที่สุด และแล้วแบ่งปันกับผู้อื่นว่าลูกได้จดจำบาบามากแค่ไหนและสถิติปัญญาของลูกไปที่ไหนสำหรับเวลาที่เหลือ สิ่งนี้ลูกเรียกว่าการสร้างความก้าวหน้าซึ่งกันและกัน จดบันทึกลงไปว่าลูกได้จดจำพ่อกี่ครั้งแล้ว บาบาวบอกลูกถึงการฝึกฝนของท่านเอง แม้ว่าลูกจะเดินในการจดจำระลอกถึงเป็นเวลาหนึ่งชั่วโมงของลูกก็ยังไม่เมื่อยล้า บาบามากมายสามารถถูกตัดออกไปได้โดยการจดจำระลอกถึง ลูกรู้จักวงจร ทั้งวันทั้งคืนเก็บไว้ในสถิติปัญญาของลูกเท่านั้นกับความจริงที่ว่าเวลานี้ลูกกลับบ้านแล้ว ลูกกำลังทำความเข้าใจ มนุษย์ยุคเหล็กไม่รู้สิ่งนี้เลย พวกเขาทำความเข้าใจสรีรวิทยาอย่างมากเพื่อที่จะได้มาซึ่งการหลุดพ้น มีความคิดเห็นมากมาย ลูกๆบราห์มินมีความคิดเห็นเดียวเท่านั้น ลูกทั้งหมดผู้ที่กลายเป็นบราห์มินมีศรัทธาที่จะทำตาม ลูกกลายเป็นเทพด้วยการทำตามศรัทธาของพ่อ เทพไม่มีศรัทธา เวลานั้นเท่านั้นที่ลูกกลายเป็นบราห์มินและได้รับศรัทธา พระเจ้าคือผู้ที่ไม่มีตัวตน ท่านกำลังสอนราชาโยคะแก่ลูกที่ลูกประกาศสิทธิในโชคของอาณาจักรของลูกและกลายเป็นนายที่สูงสุดของโลก มีพระเวทย์และคัมภีร์มากมายในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา อย่างไรก็ตามมีเพียงกิตะเดียวเท่านั้นที่เป็นประโยชน์ พระเจ้ามาและสอนราชาโยคะ คำสอนเหล่านี้เท่านั้นที่ลูกเรียกว่ากิตะ เวลานั้นลูกกำลังศึกษากับพ่อผู้ที่ลูกประกาศสิทธิในอาณาจักรแห่งสวรรค์ ผู้ที่ศึกษาแล้วเรียนก็ประกาศสิทธิในสิ่งนั้น นี่คือนิคมบาทในละครที่ลูกเล่น เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่เป็นมหาสมุทรแห่งความรู้และเพียงท่านเท่านั้นที่พูดความรู้นี้แก่ลูก ตามแผนของละครท่านมาในยุคบรรจบพบกันเท่านั้น ท่านมาระหว่างตอนสิ้นสุดของยุคเหล็กและตอนเริ่มต้นของยุคทอง อย่าได้สับสนเกี่ยวกับสิ่งใด พ่อเข้ามาในผู้นี้และสอนลูก ไม่มีใครอื่นสามารถสอนลูกได้ ถ้าผู้นี้(ดาด้า)ศึกษากับคนอื่นแล้ว คนอื่นอีกหลายคนก็จะศึกษากับคนเดียวกันนั้นด้วยเช่นกัน พ่อพูดว่า: พ่อมาเพื่อที่จะยกระดับบรูราฯ ทั้งหมดด้วย เวลานั้นเป้าหมายและวัตถุประสงค์ของลูกๆอยู่เบื้องหน้าลูกแล้ว เรากำลังกลายเป็นสิ่งนี้ นี่คือการที่แท้จริงของการกลายเป็นนารายณ์จากมนุษย์ธรรมดา และแล้วท่านได้รับการยกย่องในหนทางความเลื่อมใสศรัทธา ระบบของหนทางความเลื่อมใสศรัทธาดำเนินต่อไป อาณาจักรของราวันเวลานี้จบสิ้นลง ลูกไม่ได้ไปที่ใดอีกต่อไปเพื่อที่จะเฉลิมฉลองดาเซราฯ ลูกไปเพื่อที่จะอธิบายแก่พวกเขาว่าพวกเขากำลังทำอะไรอยู่ นั่นคืองานของเด็กทารก ผู้คนที่มัวชื่อเสียงทั้งหมดไปเพื่อดูว่าพวกเขาเผาราว์อย่างไร ไม่มีใครรู้ว่าราวันคือใคร นี่คือนาฬิกาจักรของราวัน ผู้คนเฉลิมฉลองดาเซราด้วยความสุขมากมาย พวกเขายังคงเผาราว์ในเทศกาลนั้น ความทุกข์ของพวกเขายังคงอยู่ต่อไป พวกเขาไม่มีความเข้าใจ เวลานั้นลูกเข้าใจว่าลูกไม่รู้คิดอย่างไร ราวันทำให้ลูกไม่รู้คิด เวลานั้นลูกพูดว่า: บาบาวเราจะกลายเป็นลักษมีหรือนารายณ์อย่างแน่นอน เราจะไม่ลดการทำความเข้าใจลง นี่คือนิคมบาทเดียวของเราเท่านั้นและการศึกษานี้ง่ายดายมาก หากลูกผู้เป็นแม่ที่แก่ชราไม่สามารถจดจำสิ่งใดได้ อย่างน้อยลูกก็สามารถจดจำพ่อได้ “โอ้ราม!” ออกมาจากปากของพวกเขา บาบาวบอกสิ่งนี้แก่ลูกด้วยวิธีที่ง่ายดายมาก: ลูกคือดวงวิญญาณ จดจำพ่อดวงวิญญาณสูงสุดและเรือของลูกจะข้ามฟากไป ลูกจะไปที่ไหน? ไปยังดินแดนแห่งความสงบและดินแดนแห่งความสุข ลืมทุกสิ่งอื่น ลืมสิ่งใดก็ตามที่ลูกเคยได้ยินหรือศึกษามาก่อนหน้านี้ พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อและลูกจะได้รับมรดกของลูกจากพ่ออย่างแน่นอน เป็นเพียงด้วยการจดจำระลอกถึงนี้เท่านั้นที่บาปของลูกจะถูกตัดออกออกไป เป็นสิ่งที่ง่ายดายมาก มีการกล่าวว่า: “ดวงดาวที่มหัศจรรย์สองประกายอยู่ตรงกลางหน้าผาก” ดังนั้นดวงวิญญาณนั้นเล็กมากอย่างแน่นอน แพทย์พยายามอย่างหนักมากที่จะเห็นดวงวิญญาณแต่ดวงวิญญาณละเอียดอ่อนมาก ไม่มีใครสามารถมองเห็นดวงวิญญาณด้วยการใช้วิธีการทางกายภาพประเภทใดก็ตาม พ่อก็เป็นเพียงจุดเช่นกัน ท่าน

พูดว่า: เช่นที่ลูกนั้นธรรมดา พ่อเองก็กลับมาธรรมดาเพื่อที่จะสอนลูก จะมีใครรู้ว่าพระเจ้ากำลังสอนเราอย่างไร? หากศรีกฤษณะจะสอนลูก ผู้คนจากอเมริกา ญี่ปุ่นและที่อื่นๆก็จะมาที่นี่ เขามีแรงดึงดูดมากมายขนาดนั้น ทุกคนรักศรีกฤษณะ ลูกๆรู้ว่าเวลานี้ลูกกำลังกลายเป็นเช่นเขา ศรีกฤษณะคือเจ้าชาย หากลูกต้องการนำกฤษณะมาไว้บนตักของลูก ลูกต้องทำความพยายาม นี่ไม่ใช่เรื่องใหญ่ พ่อสอนลูกๆเพื่อให้ลูกไปเป็นเจ้าชายแห่งสวรรค์ นายของโลก พ่อพูดว่า: ลูกๆ สาระของการศึกษานี้คือการละทิ้งทุกสิ่งของโลกนี้ อย่าได้คิดว่าลูกมีหลายล้านหรือหลายแสน ลูกจะไม่สามารถยึดสิ่งใดได้เลย ดังนั้นทำความพยายามอย่างมาก เมื่อลูกมาหาพ่อ ท่านก็บ่นว่า: ลูกได้เข้าชั้นเรียนมาเป็นเวลาแปดเดือนแล้ว และตลอดเวลานั้นลูกยังไม่ได้พบกับพ่อผู้ที่ลูกได้รับอำนาจการปกครองสวรรค์เลย ลูกเหล่านั้นก็ตอบบาวว่าพวกเขามีงานนี้หรืองานนั้น โอ้! แต่ถ้าลูกตายล่ะ? ลูกจะสามารถมาที่นี่ได้อย่างไร? ข้ออ้างเหล่านี้จะใช้ไม่ได้ พ่อกำลังสอนราชาโยคะแก่ลูกแต่ลูกไม่ได้ศึกษาเล่าเรียน สำหรับผู้ที่ได้ทำความเลื่อมใสศรัทธาอย่างมาก คงจะต้องใช้เวลาถึงเจ็ดวันเลยทีเดียว แต่เพียงเสี้ยววินาทีสำหรับลูกธนูที่จะพุ่งไปที่พวกเขา ลูกสามารถกลายเป็นนายของโลกในหนึ่งวินาที ผู้ที่มีประสบการณ์กำลังนั่งที่นี่ เขามีนิมิตของการทำลายล้างและภาพลักษณ์ที่มีสี่แขนและเข้าใจว่าท่านจะกลายเป็นนายของโลก จากนั้นิมิตที่ท่านได้ท่านกลับมามีความกระตือรือร้นและละทิ้งทุกสิ่ง ลูกๆรู้ว่าพ่อมาที่นี่เพื่อที่จะให้อำนาจการปกครองสวรรค์แก่ลูก พ่อถามว่า: ลูกมีศรัทธาในมานานเท่าไรแล้ว? ลูกตอบว่า: เป็นเวลาแปดเดือน บาบาก็อธิบายว่าสิ่งหลักคือการจดจำระลึกถึงและความรู้ นิมิตนั้นไม่เป็นประโยชน์ เมื่อลูกได้ตระหนักรู้จักพ่อแล้วลูกก็เริ่มที่จะศึกษาเล่าเรียนและแล้วลูกจะกลายเป็นเช่นนั้น ลูกสามารถอธิบายประเด็นต่างๆที่ลูกได้รับแก่ทุกคน อธิบายด้วยความอ่อนหวานอย่างมาก: ชีพบาบาผู้ชำระให้บริสุทธิ์พูดว่า: จดจำพ่อและลูกจะกลายเป็นนายที่บริสุทธิ์ของโลกที่บริสุทธิ์ อธิบายด้วยความฉลาดอย่างมาก: ลูกต้องการพระเจ้า, พ่อ, ที่จะปลดปล่อยลูกและพาลูกกลับไปบ้านที่แสนหวานของลูกใช้ไหม? ดีแล้ว เพื่อที่จะจัดสนิมที่กำลังเกาะกุมลูกดวงวิญญาณ พ่อพูดว่า: จดจำพ่อ! อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพตาตา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ตื่นแต่เช้าตรู่และออกไปเดินในการจดจำระลึกถึงพ่อ มีการสนทนาจากใจถึงใจที่แสนหวานระหว่างลูกเพื่อดูว่าลูกแต่ละคนจดจำบาบาได้นานเท่าไรและแล้วแบ่งปันประสบการณ์ของลูก

2. เมื่อลูกๆได้ตระหนักรู้จักพ่อแล้วอย่าได้มีข้ออ้างใดๆ แต่อยู่อย่างไม่วางใจในการศึกษานี้ อย่าได้ขาดมุรลី

พร: ในขณะที่มองเห็นคุณธรรมของทุกคนขอให้ลูกซึมซับคุณธรรมของพ่อไว้ในตนเองและกลายเป็นตัวของคุณธรรม

ในยุคนับรพบกัน ลูกๆ ที่สวมพวงมาลัยแห่งคุณธรรมเข้าไปสู่สร้อยประคำแห่งชัยชนะ เพราะฉะนั้นลูกต้องกลายเป็นหงส์ที่ศักดิ์สิทธิ์และในขณะที่มองเห็นคุณธรรมของทุกคน ลูกเองก็ต้องซึมซับคุณธรรมของพ่อ ขอให้พวงมาลัยแห่งคุณธรรมนี้อยู่รอบคอของลูกแต่ละคน มากเท่าที่ลูกซึมซับคุณธรรมของพ่อ ลูกจะมีพวงมาลัยขนาดใหญ่รอบคอของลูกมากตามนั้น ด้วยการหมุนลูกปัดของสร้อยประคำแห่งคุณธรรมตัวลูกเองจะกลายเป็นตัวแห่งคุณธรรม เพื่อเป็นอนุสรณ์ในสิ่งนี้ จึงมีการแสดงพวงมาลัยรอบคอของเหล่าเทพและซักตี (เทพเจ้า)

คติพจน์: สภาพของผู้สังเกตการณ์ที่ละวางคือบัลลังก์สำหรับการตัดสินใจที่ต้อง

***** โอม ขานติ *****

สัญญาณที่ละเอียดอ่อน: ฝึกฝนการอยู่ในสภาพสำนึกเป็นดวงวิญญาณ อยู่อย่างสำรวจตน

ด้วยการทำทุกสิ่งในขณะที่อยู่อย่างสำรวจตน ลูกจะปลดปล่อยจากอุปสรรคและความคิดที่ไร้ประโยชน์ และประหยัดเวลาของลูกด้วยเช่นกัน เมื่อลูกอยู่อย่างสำรวจตน คุณจะพัฒนาพลังของการตระหนักรู้ และดวงตาของลูกดวงวิญญาณจะกลับมามีพลัง และแล้ว เมื่อมีอุปสรรคใดๆ เกิดขึ้น คุณจะรู้สึกล่วงหน้าว่าลูกกำลังจะมีข้อสอบในวันนั้น ยิ่งลูกรู้สิ่งนั้นล่วงหน้ามากเท่าไร ลูกก็จะประสบความสำเร็จมากขึ้นตามนั้น เพราะว่าลูกอยู่อย่างฉลาด